

силъ, пренесли ги въ Одринъ, турили ги да са учътъ въ мусулманскы училища и ги накарали да отстъпѣтъ отъ башината си въбра, то трѣба естествено да отдадемъ тѣзи и други злощастія на горѣказанитѣ причини, като сѣтнини отъ завоеваніето. Не трѣба обаче да мислимъ, че и съ другитѣ градища са е случило тѣй, както и съ Търново. Защото ный знаемъ пакъ по преданіе, че тамъ дѣто българското духовенство не са е намѣрило въ политически движенія, то не само, че не са е угнѣтвало отъ своитѣ новы господари, но ёще е приемало и нѣкои привилегіи отъ тѣхъ. Тѣй, въ Шовдивъ поноветѣ до скоро носяхъ на казимевкитѣ си белѣгтъ (вишанъ), който съ време Султанъ Баязида былъ далъ на сичкитѣ попове отъ тѣзи Епархія. Рылскыйтъ мѣнастырь, светогорскыйтъ мѣнастыри и други толкозь народни свѣтѣни, не са ли опазихъ отъ силната рѣка на завоевателитѣ? Най-послѣ и сжщитѣ Гърцы, слѣдъ приземанъето на Цариградъ, като приехъ толкозь привилегіи отъ Мохаммеда II, какъ може челоувѣкъ да предположи, че съ нашитѣ Българи Турцитѣ сж са принасяли по-злѣ!

Слѣдователно, дѣто най-много смы теглили не ё отъ Царското Правителство или отъ Турцитѣ, но отъ Гърцитѣ. Царското Правителство никогы не ё отричало на своитѣ подданны христѣны свободата на свѣстѣта и едно особно *религіозно правленіе*. Но Фенерь сѣкогы ё претендирувалъ да прави отъ него монополія, и за неговото самолюбіе границитѣ на царството сж были сѣкогы твърдѣ тѣсны. Султанътъ имаше ран; патріархътъ претендируваше и той да има толкозь, доро и помного, защото иска самъ да е патріархъ на цѣлъ свѣтъ — *Вселенскый патріархъ*! За да са образува, да са създаде великата оттоманска държава трѣбаше да са съсыпѣтъ царствата: българско, сръбско, бошнашко доро и